

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΑΣ. Μετάφραση ποιημάτων Κοντέσσας Ντέ Νό-
άγι. Αθήναι 1928.

ΘΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ. «*Η χορεύτρια Κοντέσσινα Φελιτσιτά, κι'*
«*ἄλλα διηγήματα*». Εκδοτικός οίκος "Αγών" Αθήνα.

ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ. «*Η τελευταία συμφωνία*». Αθήνα.

ΝΤΟΛΗ ΝΙΚΒΑ: "Παληὲς 'Αγάπες" Διηγήματ. Εκδ. καὶ Τυπο-
γραφικὰ Καταστήματα Αδελφῶν Γεράρδων, Αθήναι 1928.

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ. "Τὸ κλεισμένο σπίτι" Αθήνα 1928.

Π. ΠΡΕΒΕΛΑΚΗ. "Στρατιώτες" Αθήνα 1928.

ΔΗΜΗΤΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ. "Στὸν ἀπέραντο κόσμο". Αθήνα. Τυπ.
"Σφενδόνη" 1928.

ΚΩΣΤΑ ΡΩΜΑΝΤΖΑ (ΚΑΛΑΝΤΖΗ). "Πένθιμη Συνοδεία κι' ἄλλα
διηγήματα". Αθήνα 1928.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΤΩΜΑΔΑΚΗ. "Στέφανος Ξαρθουδίδης". Τυπ. "Αντ.
Μπορτολῆ, Χανιά 1928.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

"Νέα 'Εστία". Δέκαπενθήμερο περιοδικό Αθήνα. 15 Νοεμ-
βρίου, 1 καὶ 15 Δεκεμβρίου.

«*Σύγχρονη Σκέψη*» πανελλήνια ἐπιθεώρηση, Σικάγο. Ιούλι-
ος-Οκτώβριος 1928. Λαμπρὸ ὡς ἐμφάνιση τὸ τεῦχος αὐτό: στολί-
ζεται μὲ νέροχος καὶ λιτεχνικὲς ἐπινοήσεις ἀπὸ τὴ «*Σαλώμη*»
—τοῦ ζωγράφου κ. Ι. Βάσσου. Μᾶς παρουσιάζει ἐπίσης ἔργα τοῦ
προσωπογράφου Α. Greco (Γ. Σ. Χονδρανάστα) — γιὰ τὸν ὅποιο
γράφει καὶ μελέτη ὁ γλύπτης Sigvald Asbjornsen — μᾶς ἀρεσαν
πολὺ. Οἱ προσπάθειες τῶν ἔξω ἀπτῶν Ελλάδα ἑλίγνων ίδιαίτερα
μᾶς συγκινοῦν· γιατὶ νοιώθομε καὶ τὴν εὐγενική τους τάση καὶ τὴν
πάλη τους δουλεύοντας ἀποτελεσμάτικά γιὰ τὰ 'Ελληνικὰ γράμμα-
τα; καὶ τὴν 'Ελληνικὴ Τέχνη ἀνάμεσα σὲ ξένους.

Τὸ τεῦχος ἔχει ποιήματα: «Ο χορὸς τοῦ Πινδάρου» τοῦ „Αγγελου Σικελιανοῦ, καὶ τρία τοῦ Καβάφη „Η Διορία τοῦ Νέωνος”, „Τὰ Βήματα” καὶ τὰ „Κεριά” τοῦ Οὐράνη „Τῆς ἀγάπης” τοῦ Μ. Βαϊάνου, τοῦ Μ. Παπανικολάου καὶ ἄλλα. Διηγήματα τοῦ Α. Γιαλούρη, τοῦ Μ. Βισάνθη. „Ενα ἄρθρο τοῦ γνωστοῦ λογοτέχνη καὶ κριτικοῦ κ. Κλ. Παράσχου πάνω στὴν ποίηση τοῦ Καβάφη. „Τὸ ἔγχαψα πολλὲς φορὲς ὡς τώρα,” λέει ὁ κ. Παράσχος „τὸ γράψω ἀκόμη μιὰ φορά. Είναι θαυμαστὸς κι' ἀ· „παράμιλλος γιὰ δὲλους ἐμᾶς δ Καβάφης, διότι εἰσέδυσε στὴ σκο- „τεινὴ σφαῖρα τοῦ ὑποσυνειδήτου, ἔδωκε μορφή, ἀνάγλυφη καὶ „δριστικὴ εἰκόνα, στὰ πλέον ἀσαφῆ καὶ ἀνεκδίλωτα ὡς χθὲς στὴ „νεοελληνικὴ ποίηση, συναισθῆματά μας, διότι θέτει σὲ κίνησι „καὶ ταραχὴ δῆλη μας τὴν ψυχὴ καὶ δῆλη μας τὴν σκέψι, διότι κα- „τορθώνει χάρις εἰς τὸ μουσικὸν ὑφος του, νὰ ὑποβάλῃ μὲ λίγα „λόγια καὶ νὰ παρεμβάλῃ μεταξὺ δύο φράσεων, ὀλόκληρο κόσμο „Ιδεῶν, συναισθημάτων, παθῶν. Τὸν θαυμάζομε τέλος διότι ἀντι- „μετώπισε μὲ δῆσην κανεὶς ἄλλος Νεοέλλην καθολικότητα, ὀλό- „κληρὸ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρχεως, τὸ πρόβλημα „καὶ τὸ δρᾶμα. Ο Καβάφης εἶνε τραγικὸς ποιητής. Ο τραγικώ- „τερος Νεοέλλην».

Σὲ σημείωση ἡ σύνταξη τοῦ περιοδικοῦ λέει μερικὰ γιὰ τὴν συγκέντρωση σε δύο διαιρέσεις τῶν ποιημάτων του ποὺ κάνει δ Καβάφης καὶ ἀναφέρεται τὸ ὅρατο ἄρθρο ποὺ εἶχε γράψει γι' αὐτὸν πρὶν πολλὰ χρόνια ή κ. Γαλάτεια Καζαντζάκη. Πρὶν ἀπ' αὐτή, τὸ 1904, πρωτοπαρουσίασε τὸν Καβάφη δ Κ. Ξενόπουλος μὲ ἄρθρο στὰ „Παναθήναια” — δῆλος πολλὲς φορὲς ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ποιητή.

Βρίσκομε καὶ εἰκόνα ἔργου τοῦ ἔξαίρετου γλύπτη μας Μιχαήλ Τόμπους „ὁ ποιητής Οὐράνης”.

„*La Revue Nouvelle*” Octobre 1928, Paris 59, Rue Scheffer (XVIIe). Τὸ ὀγκώδες αὐτὸ τεῦχος τοῦ πολὺ ἐνδιαφέροντος γαλλικοῦ περιοδικοῦ τῶν νέων είναι ἀφιερωμένο στὴν ξένη σύγχρονη φιλολογία. Ο κ. Y. Manuel Lelis ἔχει μεταφράσει τὸν „Θρῆνο τῶν βιωδιῶν” τοῦ Δημ. Βουτσᾶ· δ Κ. Gui Frisch Estraugin ἀπέ το γερμανικὸ τὸ „Cirque” τοῦ Walter Hasenclever· δ Francesco Amunàtegui τὸ „Mort du Faux Pirandello” τοῦ de la Serna.

Βρίσκομε ἐπίσης μεταφρασμένο ὥπτα Γιαπωνέζικα ἐνα θεατρικὸ ἔργο μονόλογο τοῦ γνωστοῦ καὶ διακεκριμένου λογοτέχνου Kikuchi Kwan „L'amour de Tojuro” μὰ καὶ ἡ Ἀμερική, Ἀγγλία,

Βραζιλία, Σουηδία, Τσεχοσλοβακία, τὸ Μεξικό, ἡ Ρουμανία ἔχουν παρουσιάστει μὲ κοινάτια τῶν μοντέρνων τους λογοτεχνῶν.

Θεομὰ συγχαρητήρια στὴ «Revue Nouvelle» γιὰ τὸ ὠραιὸ αὐτὸ τεῦχος καὶ ίδιαίτερα στὸν κ. Y. Manuel Lelis τὸν ἐκλεκτὸ νέο λογοτέχνη καὶ κριτικὸ, τὸν gérant τῆς.

«Ελληνικὰ Γράμματα», 1 Δεκεμβρίου 1928. Βρίσκομε ἔνα ὠραιὸ διήγημα τοῦ κ. Παύλου Νιοβάνα «Ἡ καημένη ἡ Φρόσω» Ό κ. Πάνος Ταγκόπουλος γράφει τὰ ἴστορικὰ τοῦ «Νουμᾶ».

Ἐχει στίχους τοῦ Σπύρου Παναγιωτόπουλου «Σ' ἀγαπῶ..»

«Ιόνιος Ἀνθολογία», Ἀπὸ τεῦχος αὐτὸ (Οκτώβριος-Νοέμβριος) τὸ συμπαθητικὸ ξακυνθινὸ περιοδικὸ τῆς κ. Μαριέττας Μινώττου βελτιώθηκε σημαντικὰ ὡς ἐμφάνιση καὶ πλούτιστηκε σὲ σελίδες. Ξεχωρίζομε τὸ ὠραιὸ ποίημα τοῦ M. Μαλακάση «Ἐρωτας»— τῇ σελίδᾳ τῆς κ. Μινώτου, τῇ συνεργασίᾳ τοῦ κ. Βάλσα. Ἡ Μυρτιώτισσα ἔχει μετάφραση τοῦ ποιήματος τῆς Comtesse de Noailles ἀπὸς «Αἰώνιες δυνάμεις» «Χωρισμός».

Περούναταις παρατηροῦμε στὴν «Ιόνιο Ἀνθολογία» ὅτι τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Ρουσσέλ γιὰ τὴν σύγχρονη Ἑλληνικὴ λογοτεχνία δὲ φάνηκε στὴ «Revue Nouvelle» ἀλλὰ στὴ «Revue de Paris».

Ἡ ἐκλογὴ τῆς «Ἐρευνας» (ἐκδοτικὸς οἶκος Α. Κασιγόνη) ἦταν ἐπιτυχημένη καὶ γιὰ τὸ τεῦχος Αὐγούστου - Σεπτεμβρίου καὶ γιὰ τὸ τεῦχος Οκτωβρίου. Στὸ πρῶτο μᾶς ἔδωσε μιὰ μελέτη τοῦ Γαβριηλίδη · Αἱ Γυναικες· ποὺ εἶχε πρωτοφανεῖ στὰ 1896 στὴν «Ἀκρόπολι, στὸ δεύτερο «Στοχασμούς Αὐτοσχέδιους» (περὶ φιλοσοφίας) τοῦ Κοραῆ. Ὡς πρόλογο στὸν «Στοχασμούς» ἔχει τρεῖς σελίδες γιὰ τὸν Κοραῆ παραμένεις ἀπὸ τὸν Καμπάνη τὴν ἴστορια Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας, θὰ παραθέσομε μερικὲς γραμμὲς τοῦ Καμπάνη: «Ο,τι θὰ μπορούσαμε νὰ χαρακτηρίσωμε λογοτεχνικὴ,, παραγωγὴ τοῦ Κοραῆ εἶνε οἱ ἐπιστολές του. Ἡ ἀφέλεια καὶ ἡ ἀγαθωσύνη τοῦ χαρακτηρίζει τὴ μεγάλη,, αὐτὴ κι' εὐχάριστη ἀλληλογραφία. Ἡ γλώσσα τῆς δὲν εἶναι ἡ δημοτικὴ, δὲν εἶναι ἐκεῖνο ἀκόμη ποὺ λέμε σήμερα καθαρέσσουσα. „Ο Κοραῆς, ὅπως εἶπε ὁ Χατζηδάκης, «παρέπλεε τὴν δημώδη· προσπαθοῦσε στὴ σύνταξη καὶ στὸ λεξικὸ νὰ μὴν ἀπομακρύνεται πολὺ ἀπὸ τὴ συνήθεια. „Ο,τι ἔγραψε ἔχει σαφήνεια, καθαρότητα, μολονότι γραμματικῶς δὲ μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ δημοτικό..

«Μουσικὰ Χρονικὰ», Σεπτέμβριος 1928. — Μὲ συνεργασία : Στεφ. Βαλτετσιώτη «Παράδοση καὶ μουσικὴ ἐρμηνεία». Φάνη

Μιχαλόπευλου «Τδ̄ μουσικό συναίσθημα στήν πρωτόγονη μερεφή του».

Περιοδικὸν Δελτίον Βιβλιοθήμης Κρητικοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου ἐν Χαντίαις. "Ετος Α', τεῦχος Γ". — 'Ο κ. Γενεράλις γνηματιάρχης, δημοπιεύει ἔνα ἔγγραφο τῆς ἐποχῆς ὅπου κυρενιόταν ἡ Κρήτη ἀπὸ τὸν Μωχάμετ·' Άλη τῆς Αἰγύπτου. Τὸ ἔγγραφο εἶναι γραμμένο τούρκικα καὶ Ἑλληνικὰ καὶ περιέχει προστατευτικὲς διατάξεις γιὰ τὴν Μονὴ Κυρίας Γρονιᾶς. 'Η χρονολογία του 1831. 'Η κ. Μαριέττα Μινώτου συνεργάζεται μὲ ἄρδον· 'Οι πόλεμοι τῆς Βενετιᾶς στήν Ἐλλάδα στὴ Βενετοιάνικη ποίηση·' Τὸ δελτίο ἀφιερώνει μὰ σελίδα στὸ θάνατο τοῦ διαπρεποῦς κρητολόγου Στιφάνου Ξανθουδίδη.

Νέα Ἐπιθεώρηση. ἀριθ. 9, 10, 11 καὶ 12. 'Η "Νέα Ἐπιθεώρηση ἀσχολήθηκε σὲ πολλά τῆς φύλλα μὲ τὰ ἔκατόχοντα τοῦ Τολστοΐ — ὁ κ. Πικρὸς ἔγραψε κριτική· ὁ κ. Γιάννης Βίρκας περιγράφει τὶς ἔργτες ποὺ ἔγιναν στὴ Μόσχα γιὰ τὸν Τολστοΐ. Σημειώνομε καὶ μὰ συζήτηση γιὰ τὸν "Θρῆνο τῆς Ἀγιᾶς Σοφιᾶς". 'Ο κ. Κορδάτος τὸν θεωρεῖ μεταγενέστερο δημούργημα τοῦ 18ου ἦ 19ου αἰώνα· ὁ κ. Ε. Δημητρίου ἀποκρούει τὴν θεωρία αὐτὴ καὶ μᾶς φαίνεται πειστικότερος ἀπὸ τὸν κ. Κορδάτο.

Στὴν "Ἀτλαντίδα" τῆς Νέας "Υόρκης", τεῦχος τοῦ Σεπτ. βρίσκομε ἔτα ἄρδον γιὰ τὸ μικρό, ἀλλὰ πολὺ ὀραῖο νησὶ Κέα, καὶ ἔνα ἄλλο γιὰ δημόσια ἔργα, τῶν Ἀθηνῶν. Στὸ τεῦχος τοῦ 'Οκτωβρίου ἔχει ἔνα ἄρδον γιὰ τὴ πίσσα καὶ τὶς πετρελαιοπηγὲς τῆς Ζακύνθου καὶ μὰ ἀποψῃ "τῆς πόλεως Ζακύνθου καὶ τῶν πέριξ (κατὰ χαλκογροφίαν ποιηθεῖσαν πρὸ ἔκατονταετίας)".

Κυκλοφόρησε τὸ 20ὸν τεῦχος τοῦ Γεωργικοῦ καὶ Κτηνοτροφικοῦ περιοδικοῦ "Ἀγροτικὴ Ζωὴ" μὲ ἐκλεκτὴ ὑλὴ. Περιέχει: N. Ζιώγα "Ἀνάγκη γεωργικῆς ἔρεύνης". 'Αρ. Γεωργιάδου, ἔνα ἀριστοκρατικὸ λουλούδι, "Τὸ χρυσάνθεμο". B. Γανώση "Τί μᾶς ἔλεγεν ὁ δάσκαλός μας γιὰ τὴ γεωργία", "Τὰ ξητήματά μας", "Τί λένε καὶ οἱ ἀγρότες", Στατιστικές N. H. Ἀναγνωστόπουλου "Ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου". K. Ἀναστασιάδου "Ἡ καλλιέργεια τῆς πατάτας", N. Λύχνου "Ἐνας ἔχθρος τῆς ἐλιᾶς ὁ φλοιόσθρωφ". Δ. Φράγηνος "Ἡ ἐκτροφὴ τῆς πέρδικας", Δ. Σαμαρτζίδου, Μετάφραση ἀπὸ τὴν Τιλάδα.

“**Semaine Egyptienne**” 15 Νοεμβρίου, 30 Νοεμβρίου. Τόποι περιοδικό αύτὸν Καΐρου προσφέρει στοὺς ἀναγνώστας του φτελολογικὴ ἐργασία ἀπὸ τὴν καλλίτερη ποὺ γίνεται γαλλικά στὴν Αἴγυπτο. Στὰ δυὸ τεύχη ποὺ ἔχομε ὑπ’ ὅφει βρίσκομε “A la manière de.... Marcel Proust” τοῦ P. Μενάσσε, ἀριθμον γιὰ τὶς θαυμάσιες παραστάσεις τοῦ ἀγγλικοῦ θιάσου “Ατκινς, διήγημα τῆς κ. ‘Υπιτίας Σκαναβῆ “Le miracle de la Vierge de Tinos” (μὲ κροκὶ τοῦ Μακοῆ), ποίημα τοῦ αἰγυπτίου ποιητῆ Αμπάς Μαχμούτ ἐλ-Άκαάδ (σὲ μετάφραση γαλλική), κριτικὴ τοῦ κ. Vanderborghτ ἐπάνω σὲ ἔνα βιβλίο περὶ Ἰνδίας.

•**Journal des Hellènes**. Έφημερίδα. Παρίσι Στὸ φύλλο τῆς 11 Νοεμβρίου —μιὰ ὡραία ἀνταπόκριση ἐκ Χίου τοῦ κ. Μάριου Βαϊάνου στὴν ὁποία δίδονται ποὺ λές πληροφορίες γιὰ τὴν κατάσταση τοῦ νησιοῦ: Ἰδρύματα δημόσια, συγκοινωνίες, φωτισμός: ἔνα ἀριθμό γιὰ τὴν φιλανθρωπικὴ δράση τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Γ. Σπετερόπουλου. Στὸ φύλλο τῆς 25 Νοεμβρίου—εἰκόνες τοῦ μεγάλου ποιητῆ Αγγέλου Σικελιανοῦ καὶ τῆς κ. Ενας Σικελιανοῦ, καὶ πληροφορίες δοσμένες ἀπ’ τὸν Σικελιανὸ γιὰ τὶς προσεχεῖς Δελφικὲς ἔορτές: στὸ Σικελιανὸ καὶ στὴ σύνχρονο του προσφέρθηκε πρόγευμα στὸ Cercle Interallié τοῦ Παρισιοῦ καὶ μετὰ τοὺς ἔγινε μεγάλη ὑποδοχὴ στῆς βαρόνης Le Lasseur. Συνέντευξη μὲ τὸν κ. Κοντομίχαλο ἐν σχέσει μὲ τὸν Ἑλληνισμὸ τοῦ Σουδάν: ὁ κ. Κοντομίχαλος εἶνε πρόεδρος τῆς Κοινότητας τοῦ Χαρτούμ, ἡ ὁποία Ἰδρύθηκε στὰ 1902, καὶ ἔχει μιὰ ὡραία ἐκκλησία κοὶ σχολεῖο ἔξαιρετο. Έπιστολὴ τοῦ κ. Φυλαδελφέως γιὰ ἔνα θαυμάσιο ἄρχατο ἄγαλμα (ἴσως τοῦ Ποσειδῶνος) ἀνακαλυφθὲν στὴν Ἐλλάδα.

“**Παρθενὼν**” Οκτώβριος, 1928.— Στὸ τεῦχος αὐτὸν τοῦ μηνιαίου ἐγκυκλοπαιδικοῦ περιοδικοῦ ποὺ ἔκδιδεται ὑπὸ τὴν προστασία καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου βρίσκομε διηγήματα τοῦ Νιρβάνα καὶ τοῦ Σύλβιου, ἀριθμὸ περὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν χορῶν τοῦ ζεύγους Κανέλλου (μὲ εἰκόνα τοῦ B. Κανέλλου), συνέχεια τοῦ ἀριθμού τοῦ Σπαταλᾶ περὶ νεοελληνικῆς στιχουργίας (μὲ σκίτσο τοῦ Σπαταλᾶ καμωμένο ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Γεραλῆ), ἀριθμὸ περὶ τοῦ ζωγράφου Ροϊλοῦ (μὲ μιὰ παλαιὰ φωτογραφία του). Αναδημοσιεύεται τὸ θαυμάσιο ποίημα τοῦ Μαλακάση “Αγάπη”.

“**Cinégraphie Journal**”. Αλεξάνδρεια, ἑβδομαδιαῖο περιοδικό μὲ ἐνδιαφέροντα καλλιτεχνικά νέα. Η εἰκονογράφησή του, ίδιως ἡ σελίδα «La Semaine Mondiale Illustrée», πολὺ ἐπίκαια.

"Μόδα καὶ Τέχνη", Νοέμβριος. Μὲ φιλολογικὴ συνέργασία
Σ. Παναγιωτοπούλου, Γ. Περγιαλίτη, Ν. Ι. Σαράβα.

«**Η «Ελευθερία»** (έφημερίδα τῆς Λευκωσίας) εἶναι ἔνα φύλλο τοῦ διοίου εὐχόμαστε τὴ διάδοση ὅχι μόνο μεταξὺ τῶν Κυπρίων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων Ἐλλήνων τῆς Αιγύπτου. Ὁ αἰγυπτιακὸς ἔλληνισμὸς εἶναι, καὶ ἀπὸ γεωγραφικὸς λόγους, στενὰ συνδεμένος μὲ τὴν μεγάλην ἔλληνικὴν νῆσο Κύπρο. Η «**Ελευθερία**» ἔχει πολὺ καλὴν ἀρθρογραφίαν. Ἰδιαίτερα σημειώνομε, στὸ φύλλο 17 Νοεμβρίου, τὸ ἀρθρό **«Ποινικολογικαὶ Σκέψεις»** τοῦ κ. Σ. Λοϊζίδη.

«**Αλήθεια**», ἐβδομαδιάτικη ἔφημερίδα τῆς Λεμεσοῦ. Ἐχει ἐκτὸς τῆς καλῆς ἀρθρογραφίας τῆς καὶ τῶν πολλῶν τῆς εἰδήσεων, ἀνταποκρίσεις ἀπτὴν Ἀλεξάνδρεια ποὺ κρατοῦν τὸ κυπριακὸν κοινόν ἐνήμερο στὰ ζητήματα τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ ἔλληνισμοῦ: σὲ μιὰν ἀνταπόκριση βρίσκομε ἐκτενὴ περιγραφὴ τῆς ἑορτῆς (ποὺ ἔγινε τὸν Νοέμβριο) τῆς Ἀλεξανδρινῆς Βιβλιοθήκης.

“**Αρχαδία**”. Εβδομαδιάτικη ἔφημερίδα τοῦ Σικάγου. Στὸ φύλλο τῆς 4 Νοεμβρίου βρίσκομε ἔνα ἀρθρό γιὰ τὸν παλαιὸν ἡθοποιὸν Βονασέρα ποὺ πέθανε φέτος στὴν Ἀμερική. Γεννήθηκε στὰ 1865 στὴν Ἀθήνα, καὶ πρωτοφάνηκε στὴ σκηνὴ τὸ 1885. Ἡξερε καλὰ τὰ Ιταλικὰ καὶ μετάφρασε ἔνα ἔργο θεατρικὸν Ιταλικὸν τοῦ Ροβέτα “Οἱ Ἀτιμοί”.

“**Ο «Αἰθιοπικὸς Κόσμος»** (φύλλα Οκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου) τοῦ Ἀδδίς-Ἀμπάμπα δίνει πολλὲς πληροφορίες γιὰ τὴν ἀνακήρυξη τοῦ Ράς Τάφφαρος εἰς βασιλέα. Στὴν ἀνακήρυξη παρευρέθη ὁ ἔλληνορθόδοξος Μητροπολίτης Ἀξώμης. Διαβάσαμε ἔνα ἀρθρό “Πῶς θὰ συντελεσθεῖ ἡ παροικιακὴ ἐνότης” σχετικὰ μὲ τὴν ὁμονοια ποὺ πρέπει νὰ ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν Ἐλλήνων τῆς Ἀβυσσηνίας. Τὸ ἀρθρό “Αἰθίοψ πρύγκηψ ἔλληνοπρεπῶς ἀνατορεφόμενος” δίνει λεπτομέρειες ἀναφορικὰ στὸ διτὶ ἀνατέθηκε πε ἔλληνίδα, τὴν κ. Κοσμᾶ, ἥ ἀνατροφὴν ἔνος μικροῦ Ἀβυσσηνοῦ πρύγκηπα.

“**Ο Νέος Δρόμος**”. Ἀθήνα, 15 Νοέμβρη.

“**Κερκυραϊκὴ Ἐλπίς**”. Μία καλὴ ἔφημερίδα τῆς Κερκύρας. Σ’ ἔνα τῆς φύλλο τοῦ Σεπτεμβρίου ἔχει στίχους τοῦ Νικοκάρουρα.

“**Φῶς τοῦ λόγου**”, ὁρθόδοξος χριστιανικὴ ἔφημερίδα. Ἀθῆναι.

"Απόλλων". Δεκαπενθήμερη ἐφημερίδα, Μιτυλήνη, 1 Σεπτ. Χίος 16-30 Σεπτ. Στὸ δεύτερο ἀπτὰ δυὸ αὐτὰ φύλλα ἔχει ἕνα ἄρθρο γιὰ τὸ Τραγούνδι τῆς Λιογένητης (σχετικὰ μὲ τὴν χιακὴ λαογραφία). Ναύπλιον 1-15 Νοεμβρίου, Ζακυνθος 16-30 Νοεμβρίου. Στὸ φύλλο ποὺ βγῆκε στὴ Ζάκυνθο διαβάζομε δυὸ ἄρθρα (Γ. Ξύδη καὶ Δ. Χ. Ζώη) γιὰ τὸ Ζακυνθινὸ θέατρο.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ φιλοξενεῖ δυὸ autorités τοῦ Ἑλληνικοῦ τοπίου, τοὺς θαυμάσιους ζωγράφους Χ. Ἀλεξανδρίδη καὶ Δ. Στεφανόπουλο, τοῦ Salon d'automne. "Υστερα ἀπὸ λαμπρὲς ἐπιτυχίες στὰ καλλιτεχνικὰ κέντρα τοῦ Παρισιοῦ καὶ τῆς Ἀθήνας οἱ διαπρεπεῖς καλλιτέχνες ἥλθαν καὶ στὴν Αἴγυπτο νὰ ἐργασθοῦν. Στὶς ἐπίμονες παρακλήσεις φύλων ἐνδιαφερομένων γιὰ τὴν Τέχνη ἐκθέτουν ἀπτὶς 16 Ιανουαρίου στοῦ "Paul" μιὰ σειρὰ ὑπέροχων Ἑλληνικῶν ταμπλὰ τῆς τελευταίας τους ἐργασίας.

Εἶχαμε τὴν εὐτυχία νὰ δοῦμε καὶ νὰ θαυμάσομε τὶς ἔλαιογραφίες τοῦ κ. Στεφανοπούλου καὶ τῆς κ. Ἀλεξανδρίδη. Μᾶς συνάρπασε ἡ τέχνη τους. Τὸ χρῶμα τους, ἡ δύναμη τους. Οἱ καλλιτέχνες αὐτοὶ δίκαια πῆραν μέση μεταξὺ τῶν πρώτων Ἑλλήνων ζωγράφων. Εἶναι πραγματικὰ μεγάλοι. Οἱ φιλότεχνοι, στοὺς δποίους σπάνια προσφέρονται αἰσθητικὲς ἀπολαύσεις τόσο ξεχωριστές, θαυμάζουν τὰ δυνατὰ αὐτὰ ταλέντα.

Ο τύπος ἐνθουσιώδικα μιλᾶ γιὰ τὸ καλλιτεχνικὸ αὐτὸ γεγονός.

Εἶναι τόσο ὡραία τὰ ἔργα τους, ἔχουν τόσο γερὴ ἀξία που κάθε ἔπαινος εἶναι πλέον δικαιολογημένος. Κρίσεις γιὰ τὴν τεχνοτροπία τους θὰ γράψουμε στὸ ἐρχόμενο τεῦχος.